

## Ο ΑΡΑΒΗΣ.

Ὁ ἥρω; τῆς ἡμέρας δὲν εἶνε πλέον οὐδ' ὁ Τρικούπης ὅστις κοιμᾶται, οὐδ' ὁ Κουμουνοῦρος ὅστις ὄνειρεύεται, οὐδ' ὁ Δηληγιάννης ὅστις ἐναρκώθη. Δὲν εἶνε οὐδ' ὁ Δημητρακάκης, οὐδ' ὁ Μεσσηνέζης, οὐδ' αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας. Εἶνε ὁ τρομερὸς Αἰγύπτιος ὅστις κατώρθωσε νὰ συνταράξῃ τὴν Εὐρώπην, νὰ συγκαλέσῃ συνδιασκέψεις, νὰ ἐξοπλίσῃ ἔθνη, νὰ αὐξήσῃ τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἀθηνῶν νὰ μεταβάλλῃ εἰς εὐεργετικὴν θεότητα καὶ αὐτὴν τὴν κυρίαν Ἀυδὴ τοῦ Ἄντρου τῶν Νυμφῶν. Τὸ ὄνομά του εἶνε εἰς τὰ χεῖλη πάντων ἀπὸ τοῦ μικροῦ πωλητοῦ τῶν ἐφημερίδων μέχρι τοῦ συντάσσοντος τὰς διακοινώσεις ὑπουργοῦ. Τὸν προσφέρουν μὲ χίλια ὀνόματα, Ἀραβῆς, Ἀραμπῆς, Ἀράμπης. Πωλοῦν τὰς τὰς φωτογραφίας του, τὸν ἐκθέτουν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀπόλλωνος, χάρις εἰς τὴν κωμικὴν ἐπίνοιαν τοῦ φίλου Σουρή. Ἀνεζήτησαν τὴν καταγωγὴν του καὶ κατώρθωσαν νὰ ἀνεύρωσιν ὅτι εἶνε ἴσπανός· ἴσως δὲ βραδύτερον ἐξεγερεθῆ ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία καὶ ἀνευρεθῆ ὅτι καὶ αὐτὸς, ὅπως πάντες οἱ διακρεπτεῖς ἄνδρες, εἶνε Ἕλληνας γνήσιος. Ὅσον καὶ ἂν προσπαθῆσιν νὰ τὸν πλύνουν ὅμως, ὁ Ἀραβῆς θ' ἀπομείνῃ Ἀραβῆς, καὶ ὅσας ὕβρεις καὶ ἂν τῷ ἀποδώσουν ὁ Ἀραβῆς θ' ἂν μείνῃ φιλοπατρίς. Εἶνε ἀληθῶς ἐμπρηστής, σφικτὸς, βάρβαρος, ἄρπαξ, ἀλλ' ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του. Πόσοι ἐκ τῶν πολιτικῶν μας, οἵτινες ἴσως δὲν στεροῦνται καὶ τινος τῶν ἀνωτέρων ἐπιθέτων, δύνανται νὰ καυχηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ;

Ὁ Ἀσμοδαῖος πραιτῶν τὰς συνήθεις παιδιάς, προσφέρει σήμερον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγνώστας πιστὴν εἰκόνα τοῦ φοβεροῦ φελλάχου, ἥτις θ' ἂν μείνῃ εἰς τὴν μεγάλην πινακοθήκην τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος πολὺ περισσότερον καιρὸν, παρ' ὅσον αἱ εἰκόες μερικῶν πυγμαίων ἀναμορφῶν καὶ μερικῶν εἰρηλικῶν Ἀραβῆδων.

## ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἄφου ἡ κυβέρνησίς μας διώρισεν ἢ προτίθεται νὰ διωρίσῃ εἰς τὴν πρεσβείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διερμηνεῖα ἀγνοοῦντα τὴν ἑλληνικὴν, καλὸν θ' ἂν πράξῃ πρὸς συμπλήρωσιν νὰ διορίσῃ καὶ πρέσβυν κωφάλαλον διὰ νὰ δύναται νὰ συνεννοῆται μετ' αὐτοῦ.

\* \*

Διετάχθη ἡ ἐνίσχυσις τῆς φρουρᾶς τοῦ Πανεπιστημίου, μὴ τύχη καὶ κλαπῆ ἢ ἐν αὐτῷ ἀφθόνως ἐπικεχυμένη σοφία. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τάγματα εἶνε ἐλλιπῆ καὶ δὲν διαθέτουσι πολλοὺς ἄνδρας, ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ ὀπλισθῶσι δι' ἑνὸς Γκρά, οἱ παρὰ τὰ προύλαια τοῦ Πανεπιστημίου ἀνδριάντες τοῦ Ρήγα, τοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Κοραῆ.

\* \*

Οἱ Ἀγγλοὶ ἀξιωματικοὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λαμβάνουσι

τοὺς ἵππους τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Κεδίβου. Ἐπειδὴ δὲ τὰς τελευταίας ταρχὰς τινὲς τῶν ὑπασπιστῶν ἀπόλεσαν τοὺς ἵππους των, διὰ τοῦτο εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν ἀνακάζονται νὰ προσφέρωσιν πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς ἀξιωματικὴν τὴν βράχιν των.

\* \*

Ἡ ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως συστηθεῖσα ὑπὸ Νομάρχου ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ τοποθετηθῆ ἀνὰ πᾶσαν φανὸν φωταερίου μία λυχνία πετρελαίου διὰ νὰ δεικνύη τῆσιν ὅπου ὑπάρχει ὁ φανός.

## Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου

Ἐκ τῆς Γραφικῆς τοῦ Βουκουρεστίου

«Ἄλλ' ὁ Σκοπελῶφ (Σκοβελεφ) ἄνθρωπος; ὦ! οὗτος δὲν φέρει· δὲν δύναται νὰ ἀποθάνῃ αἰφνιδίως, ἢ ἂν τοιοῦτόν κάμη, τότε.... τότε ἢ τὸν ἀπέθανον ἢ αὐτοχειριάσθη».

\* \*

Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων

«Ἐν τῷ Ἀνδρῷ τῶν Νυμφῶν ἡ εὐγενὴς Ἀιδέ....»

\* \*

Ἐκ τῶν Σημερινῶν Καιρῶν Αἰγίου

«Ἐτι δὲ μᾶλλον αἱ ὑπόνοιαι οὐχὶ καλῆς ἐκβάσεως πᾶ τραύματος ὑποστηρίζονται, διότι ἡ σφαῖρα εὐρίσκεται κατὰ βάθος ἐντὸς τοῦ τραύματος».

\* \*

Ἐκ τοῦ Φανοῦ τῆς Σύρου

«Φρονοῦμεν ὅτι διὰ νὰ ἐπαναφέρωμεν τοὺς χροσοὺς χρονοὺς τῆς τιμιότητος καὶ τῆς εὐημερίας τῶν γεννητόρων μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ θεμελιώσωμεν τὸν ἀδόλουθον νόμον 1) Νὰ καταργήσωμεν καθ' ὅλοκληρίαν τὰ λούσα καὶ τῆς μόδας 2) Νὰ θεωρῶμεν ὡς σεσηπὸτα μέλη τῆς κοινωνίας, τοὺς διαφθορεῖς τῆς παρθενικῆς τιμῆς, καὶ τῶν συζυγικῶν ὑποχρεώσεων, καὶ 3) Νὰ δίδωμεν τὰς αἰσχροτέρας ἐπωνυμίας εἰς τοὺς ἀέργους».

\* \*

Ἐκ τῆς Ἀνεξαρτησίας Ναυπλίου

«Ὁ Βοημικὸς θίασος μετὰ ὀλίγοήμερον διαμονὴν ἐνταῦθα ἀνεχώρησε προχθὲς δι' Ἀθήνας. Ἄλλ' εὐτυχῶς τοῦτον ἀντικτέστησαν Γαλλίδες αἰοιδαί».

\* \*

Ἐκ τῆς αὐτῆς

«Φαίνεται ὅτι ἡ στέρησις τοῦ ὕδατος εἶναι τὸ πρόμειον τῆς στέρησεως τῆς διὰ σιδηρῶν σωλῆνων διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος».

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἐνωσεως.